

21/05/2026

Η πανήγυρη του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, την Πέμπτη 21 Μαΐου 2026, χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσας, επί τη ιερά μνήμη των Αγίων Ισαποστόλων και Θεοστέπων Βασιλέων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Πλήθος πιστών προσήλθε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Μητροπολιτικό Ναό, προκειμένου να τιμήσει τη μνήμη των μεγάλων Αγίων της Εκκλησίας μας και να συμμετάσχει προσευχητικής στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

Κατά το θείο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε εκτενώς στο μεγάλο δεσποτικό γεγονός της Αναλήψεως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, συνδέοντάς το με την πνευματική πορεία του ανθρώπου, τη θέωση της ανθρώπινης φύσεως και τη

ζωή των Αγίων της Εκκλησίας.

Στην αρχή της ομιλίας του, υπογράμμισε ότι η Εκκλησία διά της εορτής της Αναλήψεως μάς προσκαλεί να επανατοποθετηθούμε μέσα στο μυστήριο της οικείωσής μας με τον Θεό. Όπως χαρακτηριστικά τόνισε, ο Θεός έγινε άνθρωπος, προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, τη θέωσε, τη σήκωσε επάνω στον Σταυρό, την καθάρισε διά της Αναστάσεως και σήμερα την αναβιβάζει στους ουραμούς. Με αυτόν τον τρόπο, η ανθρώπινη φύση γίνεται πλέον δοξασμένη και συμπάρεδρος εις τον θρόνο του Θεού, γεγονός που φανερώνει τη μοναδική αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο και το ύψος της δωρεάς που προσφέρει στην ανθρωπότητα.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ακόμη ότι όλα τα μεγάλα και καθοριστικά γεγονότα της Θείας Οικονομίας, τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη, συνδέονται με υψηλά μέρη και όρη, τα οποία αποτελούν τόπους θείας αποκαλύψεως και παρουσίας.

Αναφέρθηκε στο όρος Σινά, όπου ο Θεός παρουσιάστηκε στον Μωσή και του παρέδωσε τον Δεκάλογο, δίνοντας στον άνθρωπο μέρος της γνώσεως του Θεού και τη δυνατότητα να οικοδομήσει ήθος ζωής και κοινωνία μαζί Του. Όπως είπε,

εκεί ο άνθρωπος λαμβάνει τη δυνατότητα να μετέχει στον Θεό και να προσανατολίζει την ύπαρξή του προς Εκείνον.

Στη συνέχεια, μίλησε για το όρος της Μεταμορφώσεως, όπου ο Χριστός, ενώπιον των μαθητών Του Πέτρου, Ιακώβου και Ιωάννου, αποκάλυψε μία ακτίνα του ακτίστου φωτός και της αϊδίου θεότητός Του. Τόνισε ότι ο Κύριος πρώτα δίδαξε τους μαθητές, άνοιξε τη διάνοια και την καρδιά τους για να μπορέσουν να δεχθούν τα λόγια Του και έπειτα τους ανέβασε στο Θαβώρ, ώστε να γευθούν την εμπειρία της θείας παρουσίας και του ουρανίου φωτός.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στο όρος του Γολγοθά, όπου ο Χριστός σταυρώθηκε

για να ενώσει τον άνθρωπο με τον Θεό και να αποκαταστήσει τη διαταραγμένη σχέση της ανθρωπότητας με τον Δημιουργό της. Μέσα από τη θυσία του Σταυρού, όπως ανέφερε, αποκαθίσταται η τάξη της δημιουργίας και ανοίγει ο δρόμος της σωτηρίας.

Ακολούθως, στάθηκε στο όρος των Ελαιών, από όπου ο Κύριος αναλήφθηκε στους ουραμούς όχι μόνον ως πνεύμα, αλλά ως σώμα και πνεύμα θεοειδές, μεταφέροντας ολόκληρη την ανθρώπινη φύση στη δόξα του Θεού. Η Ανάληψη, όπως τόνισε, ανοίγει πλέον τον δρόμο ώστε και ο άνθρωπος να μπορέσει να ανέλθει προς τον ουρανό και να μετάσχει στη θεοειδή κατάσταση που ο Χριστός χάρισε στον κόσμο.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι οι πιστοί δεν μετέχουν στην ουσία της Θεότητας, αλλά στις άκτιστες ενέργειές Της, με πρώτη και σημαντικότερη την αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο. Αυτή η θεία αγάπη, όπως ανέφερε, δίνει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να γίνει κατά χάριν όμοιος με τον Χριστό και να ζήσει μία ζωή ενωμένη με το θέλημά Του.

Μάλιστα, τόνισε ότι η δωρεά αυτή αυξάνει και τις ευθύνες των Ορθοδόξων Χριστιανών, διότι πλέον ο άνθρωπος δεν έχει μόνο ουράνιο Πατέρα, αλλά και

ουράνιο Αδελφό. Για τον λόγο αυτό, κάλεσε όλους να μάθουν να διαχειρίζονται τόσο τα εσωτερικά όσο και τα εξωτερικά ζητήματα της ζωής τους σύμφωνα με το θέλημα και τη διδασκαλία του Θεού, επενδύοντας κάθε πτυχή της ζωής τους με τη χάρη και τη δόξα Του.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε ακόμη στη θαυμαστή παρουσία του Χριστού μέσα

στη ζωή της Εκκλησίας μετά την Ανάληψή Του, σημειώνοντας ότι η Ανάληψη πραγματοποιήθηκε ενώπιον της Παναγίας Μητέρας, των Αγίων Αποστόλων και μεγάλου πλήθους μαθητών, οι οποίοι είδαν τον Χριστό να ανεβαίνει στους ουραμούς και να επανέρχεται εκεί όπου ήταν ως αίδιος και προαιώνιος Θεός. Παράλληλα, επεσήμανε ότι η Ανάληψη υπήρξε μία συνεχής ευλογία προς τους μαθητές και προς ολόκληρο τον κόσμο, καθώς ο Χριστός εξακολουθεί να είναι παρών στη ζωή των ανθρώπων διά της Εκκλησίας Του.

Συνδέοντας το γεγονός της Αναλήψεως με τη ζωή των εορταζομένων Αγίων, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι οι Άγιοι Κωνσταντίνος και Ελένη υπήρξαν άνθρωποι που βίωσαν ουσιαστικά αυτήν την παρουσία του Χριστού στη ζωή τους και έγιναν φορείς της χάριτός Του μέσα στον κόσμο.

Για την Αγία Ελένη υπογράμμισε την ευσέβεια, τη βαθιά πίστη και τους πνευματικούς της αγώνες, ενώ για τον Άγιο Κωνσταντίνο ανέφερε ότι υπήρξε μία σπουδαία ιστορική προσωπικότητα, άνθρωπος με ήθος, σοβαρότητα και αίσθημα ευθύνης, ο οποίος ανέλαβε να στηρίξει την Εκκλησία σε μία ιδιαίτερα δύσκολη εποχή.

Υπενθύμισε ότι ο Άγιος Κωνσταντίνος στήριξε την Ορθόδοξη πίστη όταν ακόμη οι Χριστιανοί βρίσκονταν στις κατακόμβες, διώκονταν και μαρτυρούσαν για την πίστη τους. Με το Διάταγμα των Μεδιολάνων το 313 μ.Χ. έδωσε τέλος στους διωγμούς και προσέφερε ελευθερία στην Εκκλησία, ώστε να εξέλθει από τις κατακόμβες και να αναπτύξει ελεύθερα το σωτηριώδες έργο της στον κόσμο.

Ιδιαίτερη μνεία έκανε και στη σύγκληση της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου στη Νίκαια το 325 μ.Χ., τονίζοντας ότι, παρά τις μεγάλες δυσκολίες της εποχής, τα προβλήματα και τις αποστάσεις, ο Άγιος Κωνσταντίνος συγκέντρωσε τους Επισκόπους για να διασαφηνιστεί το δόγμα της Εκκλησίας και να διαφυλαχθεί η ενότητα της πίστεως.

Παράλληλα, σημείωσε ότι ο Άγιος Κωνσταντίνος ανήγειρε ναούς, προσέφερε στην

Εκκλησία τον Τίμιο Σταυρό και έγινε παράδειγμα ανθρώπου που αγκάλιασε τις ανάγκες της Εκκλησίας και του κόσμου. Μέσα από τη ζωή και το έργο του αποδεικνύεται, όπως τόνισε ο Σεβασμιώτατος, ότι ένας άνθρωπος μπορεί να γίνει πραγματικά άγιος και μεγάλος όταν προσφέρει τον εαυτό του στο θέλημα του Θεού και στη διακονία των ανθρώπων.

Ολοκληρώνοντας το θείο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε όλους τους πιστούς να αγωνιστούν πνευματικά, ώστε να ζήσουν ουσιαστικά το μυστήριο της Αναλήψεως του Χριστού και να μετέχουν στη θεοειδή ζωή που Εκείνος χαρίζει διά της Εκκλησίας Του. Τέλος, ευχήθηκε πατρικώς χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους τους παρισταμένους, στους άρχοντες του τόπου, στους εορτάζοντες και στις οικογένειές τους, ζητώντας από τον Θεό να χαρίζει υγεία, δύναμη, πνευματική πρόοδο και πλούσια τη χάρη Του στη ζωή όλων.

Προ της απολύσεως, ευλόγησε το κόλλυβο των Αγίων και τέλεσε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως του μακαριστού πρ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κυρού Κωσταντίνου (Σακελλαρόπουλου), διότι κατ' αυτή την ημέρα ήγαγε τα ονομαστήριά του.

